

**RITA
PÁLINKÁŠOVÁ**

Šepoty do dešťů

**RITA
PÁLINKÁŠOVÁ**

Šepoty do dešťů

COPYRIGHT

Autorka: Rita Pálinskášová

Foto: Rita Pálinskášová

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou
2013

ISBN:

978-80-87856-18-5 (epub)

978-80-87856-19-2 (mobi)

978-80-87856-20-8 (pdf)

MOTTO:

Do deště můžeme šeptat své
obavy, touhy, prosby i svá
přání....

Obsah

<u>Copyright.....</u>	<u>3</u>
<u>MOTTO:.....</u>	<u>4</u>
<u>Slza Ti v srdci stekla k nohám.....</u>	<u>5</u>
<u>Spím, ve snu padaly mi slzy.....</u>	<u>7</u>
<u>Stínohry.....</u>	<u>9</u>
<u>Spoutej mě.....</u>	<u>11</u>
<u>Cítím.....</u>	<u>13</u>
<u>Nebe je na Tvých rtech.....</u>	<u>15</u>
<u>Absolutní nejistota.....</u>	<u>17</u>
<u>V srdci Ti rozkvetl leknín.....</u>	<u>19</u>
<u>Souznění.....</u>	<u>21</u>
<u>Chci z Tvých dlaní pít.....</u>	<u>23</u>
<u>Časoprostor.....</u>	<u>25</u>
<u>Já ze sna vzlykám.....</u>	<u>26</u>
<u>Kouzlo života.....</u>	<u>28</u>
<u>Noční blues.....</u>	<u>30</u>
<u>Poznáš, kdy nebe ztratí anděla.....</u>	<u>32</u>
<u>S Tebou.....</u>	<u>34</u>
<u>N O I D.....</u>	<u>36</u>
<u>Sonet pro Tebe.....</u>	<u>38</u>

<u>Neříkej, že nejde.....</u>	<u>40</u>
<u>Sedmikrásná.....</u>	<u>42</u>
<u>A můj ráj???</u>	<u>44</u>
<u>Poslední barová zpěvačka.....</u>	<u>46</u>
<u>Bludička.....</u>	<u>48</u>
<u>Podzimní.....</u>	<u>50</u>
<u>Odolám tak lépe nástrahám.....</u>	<u>52</u>
<u>Jak je básníkům, když svítá.....</u>	<u>54</u>
<u>Duha.....</u>	<u>56</u>
<u>Už Ti nikdy nenapíšu.....</u>	<u>58</u>
<u>Kdo?.....</u>	<u>60</u>
<u>Lednové snění.....</u>	<u>62</u>
<u>Oči z hořké čokolády.....</u>	<u>64</u>
<u>Hodiny stále nezměnily tvar.....</u>	<u>66</u>
<u>Staré zlaté časy.....</u>	<u>68</u>
<u>Ať mě srdce nezradí.....</u>	<u>70</u>
<u>Vždycky sám.....</u>	<u>72</u>
<u>Dominik.....</u>	<u>74</u>

SLZA TI V SRDCI STEKLA K NOHÁM

Musíš přejít sedmero zdí a překročit
sedmero řek,
chtěl bys pohladit tu její ruku
a říct: „ Dobré ráno miláčku“ jen
v duchu,
pak tiše políbit ji na ústa.....
Znáš tolik něžných vět i přes napětí,
které narůstá.
Když pak náhle projdeš kolem ní,
ta ladná chůze, Amorův šíp....celé Tvé
srdce provoní.
Pak zkusíš stisknout slzu v dlani a ona
tiše zkamení,
pohled' skrze slunce na ni...vidíš tu
duhu?
Snad je to znamení...
Trápíš se tiše v černých pochybách,
protože jen Ty sám víš,
že už nikdy nespatriš,

jak na dlani v čáře života slza se zlatě
mihotá,
než zemře na Tvých rtech....

SPÍM, VE SNU PADALY MI SLZY

S myšlenkou na Tebe ráno vstávám,
s myšlenkou na Tebe v noci chodím
spát,
i když Tvoje krutost odráží se
v prožitých vteřinách.
Stačí jen, že se srdce zachvěje při
trošce vysněné naděje
v otázce bytí či nebytí....
V slzavém údolí Tvých dětských snů,
zůstala hořkost všedních zraňujících
dnů,
jen hořkost z Tvého nitra.
Snad už ráno slunce mé slzy osuší,
snad už zítra i Ty změníš svou tvář,
jsi jako tiché modré blues.....
Jenom mě málo znáš.
Možná mi daruješ zbytečný pohlazení,
možná i života kus.
Než odkážu své srdce obětnímu oltáři,
než moře krve rudě zazáří,
unavené roztřesené rty naposledy
šeptnou:

„ Ten svět je přeci bláznivej.....“

STÍNOHRY

Ve Tvých dlaních zrcadlí se ještě moje
ústa,
do vlasů tiše Ti zašeptám,
na rtech Ti dětský úsměv zůstal,
a já se sebe ptám, jestlipak člověk umí
být sám?
Ve tmě noci bloudíš mým snem,
tlukot Tvého srdce stále mne provází
každým mým dnem.
Směšně se utápím ve vlastních
stínohrách,
před strachem stavím si zdobenou zeď,
můžeš dát mému srdci křídla.
Dál už se neptej....
.... Chci Tě hned teď!

SPOUTEJ MĚ

Spoutej mě sílou okamžiku,
zachraň můj spánek,
zakřič mé jméno v místním tichu.
Spoutej mě něžně svojí touhou,
drž mě a nepouštěj....
Tvé „ANO“ mění se v slzu pouhou,
znovu mi hříchy odpouštěj.
Spoutej mě láskou jen Tobě vlastní,
spoutej mě křehce, spoutej svou básní.
Sklenice s otisky Tvých štíhlých prstů
hřeje se teď v mých dlaních,
proč všechno z ní chutná najednou
tak divně nahořkle???

Cítím.....

.....se s Tebou plaše
a konečně rozumím šepotu
bezejmenných dešťů.
Cítím Tě v pohlazení větru
a konečně chápu tu apokalypsu
nekonečných dní.
Cítím Tě u sebe,
když nebe nad mou hlavou zaduní.
S Tebou se cítím jako malé kotě
.....když zavrní.